

Puhuminen voi kuulostaa kuluneelta neuvolta, mutta niin se vain on, että sillä tavoin tunteet ilmaistaan ja vasta niin toinen tietää, mitä toinen ajattelee.

Onni näkyy pariskunnista, niin se vain on. Sen näkee julkisilla paikoilla siitä, miten he kohtelevat tai puhuttelevat toisiaan. Syytteleminen, tiuskiminen ja äreys kertovat parisuhteen pahoinvoinnista. Vaikeassakin tilanteessa voi kuitenkin aina valita, miten lähintään kohtelee.

Esa ja Tiina Kynäslahti tapasivat opiskellessaan molemmat sairaanhoitajiksi Porissa.

Ilmaise rakkautta parisuhteessasi

Tiina ja Esa Kynäslahti ovat vahvasti sitä mieltä, että onnellisuutta voi harjoitella. Mäntsäläläinen pariskunta kehottaa ilmaisemaan onnea.

– Puhu puolisesi kanssa, kerro hänelle, että rakastat häntä, että olet hänen tärkein ihmisensä. Kilvoittele onnen tuottamisessa toiselle, niin olette molemmat saamassa!

Tiedät itse, mistä toinen osapuoli pitää. Tiina antaa esimerkin: hoida jalkoja, leivo pul-laa. Mies keksii jotakin, millä hän voi puoles-

taan ilahduttaa. Vuorovaikutus, jossa osoitatte välittämistä, on tärkeää. Esa muistuttaa, että asioista pitää puhua.

– Usein kuulee sanottavan, että me ei riidellä koskaan. Se voi kuulostaa hyvältä suhteelta, mutta onko se sitä? Voi olla, että suhde on niin lattea, että ei edes riidellä.

Jos perusturvallisuuden tunne on parisuhteessa kunnossa, se antaa tilaa myös erimielisyydelle.

– Me kyllä riitelemme omassa suhtees-

samme. Emme pidä eri mieltä olemista onnellisuuden uhkana, Esa kertoo.

Mahakateutta ja muita tunteita

Kynäslahtien yhteiseen elämään on liittynyt monenlaisia tunteita. Kuusi vuotta sitten avi-oitunut pariskunta toivoi vauvaa heti alkuun. Kun vuoden kuluttua ei mitään kuulunut, he hakeutuivat tutkimuksiin. Syyksi paljastui

endometriooosi, joka Tiinalta leikattiin.

Kun raskaus ei senkään jälkeen onnistunut, pari alkoi suunnitella hedelmöityshoitoja.

– Silloin uudet ajatukset paljastuivat. Kavereiden ja tuttujien lapset ja raskaudet eivät herättäneet negatiivisia tunteita, mutta tuntemattomien raskauksiin suhtauduimme vahvalla kateudella. Sitä voi aivan suoraan kutsua mahakateudeksi, Tiina kertoo.

– Suuria tunteita liittyy tuohon kahden vuoden aikaan, jolloin emme tienneet, voimemeko saada lapsen. Päälimmäisenä oli suru, sitten toivo ja lopuksi kateus. Nämä tunteet myllersivät vahvoina. Mutta toinen toisemme syytelyä emme onneksi kokeneet, Tiina toteaa.

Olimme sanoneet toisillemme ”tahdon”

– Kriisin keskellä mieleen nousi, että olimme sanoneet avioliittolupauksessa tärkeän sanan ”tahdon”. Nyt oli sen toteuttamisen paikka. Huomasimme, miten vahva sana se oli meille ja miten tosissamme olimme sen sanoneet. Nyt tahtomista tarvittiin toistemme tukemisessa.

Jälkeenpäin Esa ja Tiina huomasivat, että lapsettomuusvaiheen kokeminen oli heille elämässä tärkeää aikaa.

– Yllättävästi se on tuonut meille hyvää parina. Se ei hajottanut parisuhdettamme, vaan liitti meitä enemmän yhteen ja vahvisti.

Ja sitten kävi näin

Esalle ja Tiinalle koitti onnen hetki, kun hedelmöityshoitoinfon aikoihin paljastuikin, että luomuvauva oli tulossa. Kun ultrassa näkyi sykkivä sydän, sairaanhoitaja Tiina huudahti epäammatillisen kysymyksen:

– Elätkö se?

Esa säesti viereltä:

– Eihän tässä näin pitänyt käydä!

Esa ja Tiina ja pian kolme vuotta täyttävä Aliisa muodostavat nyt kolmen hengen perheen.

– Kyllä meillä oli jo kahden hengen perhekin, mutta tämä nykyinen on lapsiperhe. Meistä on kasvanut isä ja äiti. Parisuhteessa kahden yhteen kuuluvan ihmisen lisäksi uskalletaan olla myös omat persoonat: Esa erikseen ja Tiina erikseen.

Hiljaisuus tai outoja huomautuksia

Nyt Kynäslahtien perheessä ollaan jälleen uudessa vaiheessa. Toisen lapsen odotus on

Kynäslahdet osallistuivat viime syksynä Simpukan järjestämään lapsellisten lapsettomien parisuhdeviikonloppuun Luomajärven Hevoskievarissa.

siinä pisteessä, että hedelmöityshoidot on aloitettu.

– Olemme omien tunteidemme kanssa sinut, mutta valitsemme, kenelle kerromme omasta elämästämme, Esa sanoo.

Suhtautuminen lapsettomuuteen on Tiinan havaintojen mukaan kahdenlaista. Vallit-

Sanotaan, että lapsi kasvattaa vanhempiaan ihmisinä, mutta kyllä lapsettomuuskin on monenlaisen kasvamisen paikka.

see joko täysi hiljaisuus tai sitten tulee outoja kommentteja.

– Yksikin ihminen totesi, että yritämme jo liikaa. Se oli aikamoinen loukkaus. Onneksi olemme saaneet tukea sukulaisilta. Molempien vanhemmathan ovat osa sukupolvien ketjua, ja sen vuoksi he ymmärtävät tunteitamme parhaiten.

Tiinalle ja Esalle on tullut tutuksi vielä kolmaskin ryhmä, toiset lapsettomat, jonka kanssa voi puhua ja saada vertaistukea.

– Usein, kun uskaltaa kertoa lapsettomuudesta, saattaa kuulla kommentin, että

heidänkin lapsensa ovat saaneet alkunsa inseminaatiolla.

Tunteet ovat läsnä arjessa ja juhlassa

Esa ja Tiina haluavat muistuttaa, että lapsettomuusasiaa pitää parisuhteessa käsitellä yhdessä.

– Puhuminen voi kuulostaa kuluneelta neuvolta, mutta niin se vain on, että sillä tavoin tunteet ilmaistaan ja vasta niin toinen tietää, mitä toinen ajattelee. Kriisiä on raskasta kantaa yksin. Sitä pitää puhumalla purkaa, Esa painottaa.

Kriisitilanteessa parisuhteen osapuolet voivat helposti jäädä omiin poteroihinsa. Yksin pettyminen ja sureminen alkaa helposti hiertää rakkauselämää.

– Kun sanotaan, että lapsi kasvattaa vanhempiaan ihmisinä, niin kyllä lapsettomuuskin on monenlaisen kasvamisen paikka, Tiina huomauttaa.

– Vaikeassa tilanteessa on kuitenkin mahdollisuus valita, mitä haluaa, tahtooko lähteä toinen toisensa tukemiseen vai kantaa yksin elämänsä?

Toisen kuunteleminen ja omien ajatusten ilmaiseminen on tärkeää arjessa ja juhlassa, kriiseissä ja onnessa.

Teksti: **Pirkko Frank-Arkimies**

Kuvat: **Kynäslahtien kotialbumi**